

بسم الله الرحمن الرحيم

وصیت نامه شهید عیسی خدیری در روستای کموش بлаг

اول سلام بر مهدی قائم منجی انسانها و نایب برحقش حضرت امام خمینی این راهی که ما می رویم راه خون شهادت است تا خونی که در بند دارم این راهی که راه امام حسین است باید ادامه بدھیم اگر شهامت داشتم شهادت نصیبم شد اگر جنازه ام آمد رسید منافین کور دل بدانند که راه اسلام را گم نکنند چنین خانواده هایی هست که راه دین قرآن را ادامه بدهد و به خواهران و مادرم بگوید برای من گریه نکنند هر وقت خواستید گریه کنند بیاد اسیری حضرت زینب که در صحرای کربلا با یتیمان برادرش مانده بود گریه کنند و همیشه دعا گوی امام و رزمدگان اسلام باشید و خودتان را پیش مردم ناراحت نکنید که منافقین خوشحال باشند؛ نمیدانم ناراحتی شما از چیست؟ ما که هیچگونه احساس ناراحتی نمیکنیم و ناراحت هم نیستیم شما خودتان را عذاب میدهید و اگر چنانچه از اینکه ناراحت هستید و به این انقلاب حرفی بزنید که ناخوش آیند باشد خدا شما را نمی بخشد چون این انقلاب برای خداست و ما هم بخاطر خدا می جنگیم؛ اگر شما ایجا باشید می بینید اشخاص داوطلب در این مکان هستند که همسن شما و شاید هم بزرگتر هم باشند و ریش و سر آنها سفید شده و با ما مشغول به خدمت و جنگ با کفار هستند پس برای کسی مانند من و امثال من این جنگ واجب است واز یک لحظه دیگر من در طول عمرم همیشه در مسافت و در غربت بوده ام و کی نبوده است که یکسال را بطور مدام در کنار شما باشم؛ پس این دو ماhe که یکبار آمده ام شما اینقدر ناراحت شده اید که برای خودم قابل قبول نیست که این نه آخرین غربت من است و نه آخرین آن؛ پس ناراحت نباشید و دعا کنید که اسلام پیروز بشود و زندگی در سایه اسلام لذت بخش است ... بیش از این وقت شما را نمیگیرم خدا نگهدار شما

و السلام عليكم و رحمة الله برکاته

خدایا خدایا تا انقلاب مهدی خمینی را نگهدار وصیت نامه شهید عیسی خدیری که در جبهه سومار در تاریخ 3/8/1360 شربت شهادت نوشته یادش گرامی و تا آخرین قطره خون راهش را ادامه خواهیم داد و خدایا به راه قدرت بد تا انتقام خون شهیدانمان را از جلان آمریکا بگیریم از طرف خانواده شهید خدیری روستای کموش بлаг بخش بهار